

ejendommen på det tidspunkt, hvor afgiftspligten indtræder, d. v. s. ved ejendommens inddragelse under en byzone eller et sommerhusområde.

Pligten til at svare afståelsesafgift efter § 9 påhviler derimod den, der afstår ejendommen, og det samme gælder pligten til at svare særlig indkomstskat ved afståelse af fast ejendom. Om afståelse (ejerskifte) har fundet sted, afgøres efter en konkret bedømmelse på samme måde som ved afgørelsen af, hvem der skal medregne ejendommen ved den årlige opgørelse af skattepligtig formue.

Selv om kriteriet for, hvem der skal svare frigørelsesafgift, således afviger fra, hvad der ellers lægges vægt på i skatteretten, vil det dog i langt de fleste tilfælde føre til samme resultat. I en del tilfælde, hvor der er handlet om ejendommen i tiden forud for afgiftspligtens indtræden, kan det dog forekomme, at pligten til at svare frigørelsesafgift kommer til at påhvile en sælger, selv om man efter skattelovgivningens sædvanlige regler ville anse køberen for ejer ved zoneinddragelsen. Det kan navnlig få praktisk betydning, hvor en ejendomshandel har været betinget af andet end købesummens betaling, f. eks. af udstykningstilladelse. Ved loven er indføjet en bestemmelse indeholdende en undtagelse fra reglen om, at afgiftspligten påhviler den, der har tinglyst adkomst ved afgiftspligtens indtræden. Undtagelsen skal gælde, hvis ejendommen på dette tidspunkt er afstået til en anden; i så fald skal afgiftspligten påhvile denne, medmindre handelen senere hæves.

3. For *jordrenteejendommens* vedkommende sker der inddragelse af værdistigningen på jorden til fordel for det offentlige gennem jordrenteydelsen. For ejendomme, hvor jordrenten afløses, er på samme måde gennem afløsningssummen for jordrente sket fuld inddragelse af den indtil da stedfundne værdistigning. Ved en tilføjelse til frigørelseslovens § 2 præciseres under hensyn hertil, at ejeren er berettiget til at anvende afløsningssummen for jordrente i stedet for det sædvanlige basisbeløb efter § 2, stk. 1, uanset om ejendommen er erhvervet før eller efter lovforslagets fremsættelse.

4. Efter henvisningen i lovens § 3, stk. 2, til § 2 skal der ved